

Najaars-mountainbiketocht 2005

Bij het vertrek in Hasselt worden de troepen geschouwd en kunnen we meteen vaststellen dat de 'harde kern' terug volledig present is, maw. Bart en Otto zijn en terug bij. En die willen dat geweten hebben ook. Ieder op zijn eigen manier proberen ze hun stempel te drukken op deze tocht; Bart heeft zich een gloednieuw fiets-ensemble van Continental gekocht, terwijl Otto vooral wil imponeren met een glanzende prestatie. Hij is immers al weken op voorhand beginnen trainen door dagelijks naar het werk te rijden met de fiets.

Tot zover de voorbeschouwingen, de tocht zelf is er eentje geworden met aardig wat 'incidentjes', en gelukkig geen of weinig 'accidentjes'. We zijn nog maar goed vertrokken of Otto heeft al last van zijn versnellingsapparaat en gezien hij automatische versnellingen niet meteen kan appreciëren, besluit hij als snel om terug te rijden voor een andere fiets. Terug compleet duiken we dan eindelijk de off-roadpaden in. Hoewel we al vrij snel moeten omrijden voor een weg die doodloopt op een afgesloten weide, vinden toch nog redelijk snel een mooi pad eromheen. Eenmaal de grote weg La Roche – Bastogne overgestoken loopt het echter compleet mis. Het Bois-de-Vecmont (zie kaart A) ligt ondergetekende blijkbaar echt niet want ook nu weer rijden we deftig fout. Na minstens een half uur, drie kwartier geraken we dankzij de kompasaanwijzingen van Bart we eindelijk terug in de bewoonde wereld.

Bart begint ondertussen al nerveus te gesticuleren dat hij op tijd thuis moet zijn voor een feestje, maar spijtig genoeg voor hem is het Bois-de-Vecmont niet het enige oponthoud. Wim krijgt platte band (zie kaart B) en het duurt even alvorens die gemaakt is. Na een korte klim volgt een lange afdaling tot in de Ourthe-vallei en daarbij komen zowel Bart als Wim ten val, gelukkig zonder veel erg. Om nog enigszins redelijk tijdig binnen te zijn, passen we de toer al lichtjes aan: door het centrum van La Roche. Onvermijdelijk volgt nadien weer de klim uit het Ourthe-dal, gespreid over een 5-aantal kilometer overbruggen we de meer dan 200m hoogteverschil (zie kaart C).

Spijtig genoeg is een verbindingsweg op de kaart, naar één van de laatste pijnpunten op het parcours, geen publiek pad zodat we ook daar weer moeten omrijden. Hier kan Otto eindelijk zijn kracht en techniek tonen en hij doet dat dan ook met veel verve want hij is de enige die al rijdend boven geraakt (zie kaart D).

De twee smaakmakers van de tocht, Bart omwille van zijn outfit en Otto omwille van zijn prestaties, vertrekken stante pede om zo Bart's sanctie zo klein mogelijk te houden, zodat wij, de stakkers (Jozef, Dick, Wim en Igor) noodgedwongen de eer van de groep hoog houden door de gelagkamer te vereren met een bezoekje. Het bier smaakte er trouwens zoet, zéér zoet, want we mochten in de Hollandse kroeg toosten op de Belgische wereldkampioen Tom Boonen...

26/09/2005

Igor